

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skal vi tro paa Gud eller paa Athene? eller om Tro og Fornuft

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 38. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_235-txt-shoot-idm827/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

paastaæ, at han vedt havd Guds Ord er, thi mange Haandskrifter ere jo endnu ubenyttede, mange kan jo endnu findes, og indtil Verdens Ende maatte det blive tvivsløst hvad Bibelen egentlig lærde, og den kunde da ingenlunde være Troens Norm.

Der er da vist for hver Christen, intet Ord end sige mere er saaledes borttaget eller indstuds i Kirkens Haandskrifter og Kirkens trykte Udgaver, at derved en vildarende Lærdom kom ind i Bibelen, og det kan da ei forsyrrer nogen Christens Ro ellers stække hans Tro, om det nok saa klarbevises, at Læsemaderne i agtbartige Haandskrifter ere forskellige i henseende til Udgift af samme Begreb, til Sagnetaler eller Kortfortællser, en forklarende Anmærkning, eller nogle Ord hvis Indhold findes klarlig andensides i alle Haandskrifter. Difflig er det Ret og Pligt for doglærdé Mand at esterfæc noie, om Man kan komme til Bisched om, hvilken Læsemade der paa hvort Sted er den rette, og da skal den folges; men det er vist, atsaalænge det ei uimodsigelig bevises, at en anden Læsemade er rettere end den, der under Guds diensynlige Styrelse, og el efter menneskelig Klugt, er kommet i vor trykte Bibel, da maa vi holde os til den, og kan der trægt, da ingen Bildfarelse i Lærdom er at befrygte. Men er det nu ikke uforværligt, og haisskammeligt, at mange Theologer ligelom Lærværende Forfatter, misbruge den Sandhed om de forskellige Læsemader til at opvælle den falske Nobildning, at det er uvist hvad der skal staæ i Bibelen, for

at de siden kan forkaste hver Lærdom der mislager dem, uden dog at have Stin af at nægte Bibelens Troværdighed.

Dersom nogen vilde paastaæ at Ingen kunde vide hvorledes Plato vilde have sin Stat indretet, eller Quintilian sin Taler dannet, fordi der er begaæt Heil i Haandskrifterne, da vilde de Lærde ublæ ham, men dog vil Man indbilde os, at vi ikke kan vide hvad Bibelen vil Christine skal tro, stionde det var ligesaa nødvendigt, som det er vist, at den Bog blev afstrevet blandt Troende med den øngstligste Noiagtighed, stionde vi have fortsættende enstemmige Bidnesbyrd om dens Indhold, stionde alle de Indvendinger der med vigtig Mine ere gjorde mod Kirkens Text, om de alle varer fande, vi kunde giøre en eneste Lærdom tvivsløs.

Hvad nu at den Snak om Metaphorer, Typor, Allegorier, Accommodationer, Antropomorphismer, Lærdomme, lampede efter Tidsbegreber, og temporelle Bub angaaer, da kan Vanfundige vel blive bange for det lange Selvæd, men hvo som kender det, vedt, det er kun Spogelser til atlyse Born og gamle Klarlinger i Mørke; saasnart de lungte Lys, fare de hjem til Hælvede, hvor de har hjemme. Det at monstre det smukke Selbstab serdetes, lønner ikke Umagen, naar Man kommer frem af Mørket og figer reent ud hvilke Lærdomme i den christelig Lærobhning der skal være grundede paa Typor og Metaphorer, da først er det Sid, thi nu kunde vi jo ligefrem sige: ja vist er det muligt, at der kan være alt Sligt i Bibelen, men hevts at nogen af de Christines Troesartikle

